

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Homolya Ügyvédi Iroda (..... ügyintéző: Dr. Homolya Róbert ügyvéd) által képviselt **Megyei Jogú Város Önkormányzata** (.....) felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság** (.....) alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2007. évi április hó 18. napján kelt 19.K.32.761/2006/4. számú ítélete ellen a felperes által 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott helyen 2008. évi november hó 19. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (azaz harmincezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes a 2006. január 11-én feladott és-án a közbeszerzési értesítő számában megjelent ajánlati felhívással „komplex építési- és bontási hulladék gazdálkodási rendszer és térsége részére - inert hulladéklerakó telep

létesítésére" indított közbeszerzési eljárást lezáró döntésében 2006. március 20-án megtartott eredményhirdetésen a Kft.-t hirdette ki nyertesnek. A (a továbbiakban: kérelmező) ajánlatát a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 88.§-ának (1) bekezdés f) pontja alapján érvénytelenné nyilvánította azzal indokolva, hogy az ajánlati biztosíték teljesítését nem az ajánlati dokumentáció 14.3. pontjában előírtaknak megfelelően teljesítette - mely szerint a bizonylatot az ajánlathoz külön befűzés nélkül borítékban kell csatolni - hanem azt az ajánlatához befűzve csatolta. Utalt az ajánlati felhívás VI.4.1. pontjára, melyben a hiánypótlás lehetőségét a Kbt. 83.§-ának (1) bekezdése alapján az ajánlati dokumentáció 23.6. pontjában meghatározottak szerint, a kizáró okok, illetve a pénzügyi és szakmai alkalmasság igazolása tekintetében biztosította.

A kérelmező jogorvoslati kérelme kapcsán a 2005. (helyesen: 2006.) május 8-án kelt D-206/8/2006. számú határozatában megállapította, hogy a felperes megsértette a Kbt. 88.§-ának (1) bekezdés f) pontjára tekintettel a Kbt. 81.§-ának (3) bekezdését, és a felperest 2.000.000 forint bírsággal sújtotta. Az alperes megállapította, hogy a felperes az ajánlati felhívás VI.4.1. pontjában a Kbt. 83.§-ának (1) bekezdésére hivatkozással a hiánypótlás lehetőségét biztosította, ennek körében a formai hiányosság pótolható, így az is, hogy az ajánlati biztosítékra vonatkozó irat nem külön borítékba került csatolásra. Az alperes nem fogadta el a dokumentáció szerinti hiánypótlás korlátozását, álláspontja szerint arra a felperesnek a Kbt. 83.§-ának 2006. január 15-ét megelőzően hatályban volt, a jelen ügyre hatályos rendelkezése alapján nem volt jogszerű lehetősége, míg az ajánlati felhívás és a dokumentáció esetleges ellentmondásának a feloldásával kapcsolatban az ajánlatkérő a dokumentáció 1.1.1. pontjában, a felhívás előírásait tekintette mérvadónak, ezért a formai hiány pótlására kérelmező számára az ajánlati felhívás szerint kellett volna lehetőséget biztosítani. Mivel ajánlatkérő ezt elmulasztotta, megsértette a Kbt. 81.§-ának (3) bekezdését azzal, hogy nem a Kbt. 88.§ (1) bekezdés f) pontjában meghatározottak szerint ítélte meg a kérelmező ajánlatának érvényességét.

A felperes keresetében az alperes határozatának felülvizsgálatát és annak hatályon kívül helyezését kérte. Hivatkozott arra, hogy a kérelmező jogorvoslati kérelme a Kbt. 323.§-ának (2) bekezdése és (4) bekezdésének a) pontja alapján elkésztett, egyébként pedig a Kbt. 3.§-ára utalással jogosult a hiánypótlás gyakorlásának részletes szabályozására, annak szűkítésére, korlátozására, vagy kizárására a Kbt. 83.§-ának (2) bekezdése szerint. Az ajánlati felhívásában a Kbt. 83.§-ának (1) bekezdése szerinti hiánypótlás lehetőségét megengedte az ajánlattevőknek, azonban a hiánypótlás köréről, gyakorlásának módjáról nem az ajánlati felhívásban, hanem a dokumentációban rendelkezett, melyre joga volt, így a hiánypótlás körének korlátozására is, mely nem ellentétes az ajánlati felhívással, mert a Kbt. 2006. január 15. napjáig hatályba volt rendelkezései nem tiltották a hiánypótlás körének korlátozását, míg 2006. január 15. napjától a Kbt. 83.§ (2) bekezdése szó szerint is rendelkezik a hiánypótlási kör korlátozásáról. Az ajánlati dokumentáció és a felhívás hiánypótlásra vonatkozó előírásai között nem lelhető fel ellentmondás, a dokumentáció a Kbt. 54.§ (1) bekezdése szerint csak bővebb tartalommal

szabályozza a hiánypótlást. A dokumentáció előírásának megfelelően értelmezte a hiánypótlás lehetőségét és állapította meg, hogy a kérelmező esetében hiánypótlási felhívásnak nem volt helye.

Az elsőfokú bíróság az alperesi határozatban foglaltakkal egyezően megállapította, hogy a kérelmező jogorvoslati kérelme nem késett el, ajánlata a dokumentációban foglalt előírásnak nem felelt meg, mivel azt az ajánlatába befűzve csatolta és nem külön kezelte, ez azonban formai hiányosságnak minősül, mely a hiánypótlás biztosítása mellett a Kbt. 88.§-ának (1) bekezdés f) pontja alapján nem eredményezhette az ajánlat érvénytelenségét, erre a formai hiányosság pótlására a kérelmezőt fel kellett volna hívnia. A felperes a felhívásban lehetőséget biztosított az ajánlattevőknek a hiánypótlásra, azt mellőzve az ajánlattevő ajánlatát jogsértően nyilvánította érvénytelennek olyan okból, amelyet a hiánypótlás orvosolhatott volna. Azt is megállapította, hogy a felperes a dokumentáció 23.6. pontjában korlátozta ugyan a hiánypótlás lehetőségét a kizáró okok, illetve a pénzügyi és szakmai alkalmasság igazolása tekintetében, azonban a Kbt. keretei között kellett volna az ajánlati felhívást és a dokumentációt összeállítania, annak közzététele után az ajánlati felhívás és a dokumentáció alapján kell az ajánlatok érvényességét és a közbeszerzési eljárás eredményét megállapítania. A dokumentáció 1.1.1. pontja egyértelműen rendelkezést tartalmaz arról, hogy a felhívás és a dokumentáció esetleges eltérése esetén az ajánlati felhívása a mérvadó, erre tekintettel a hiánypótlás lehetősége biztosításának körében az ajánlati felhívás előírásai az irányadóak. A felperesnek fel kellett volna hívni a kérelmezőt a hiánypótlásra, melyet jogsértően mulasztott el, és a Kbt. 81.§ (3) bekezdésébe ütközően állapította meg a kérelmező ajánlatának érvénytelenségét.

Az elsőfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésében a felperes a kereseti kérelmében foglaltakat fenntartva, az elsőfokú bíróság ítéletének az alperes határozatára is kiterjedő megváltoztatását és a jogsértés megállapításának a mellőzését, vagy a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 339.§-ának (3) bekezdése alapján az alperes határozatának a hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja szerint az ajánlati dokumentáció és az ajánlati felhívás közötti ellentmondás nem feszült, csupán az ajánlati dokumentáció a Kbt. rendelkezései szerint bővebb tartalommal szabályozta az ajánlattételt. Joga volt a hiánypótlási kört korlátozni, nem volt az ajánlati felhívással ellentétes értelmű rendelkezés. A Kbt. 2006. január 1. napjáig hatályban lévő rendelkezései expressis verbis nem tiltották meg az ajánlattevőknek a hiánypótlás korlátozását, míg 2006. január 15. napjától szó szerint is rendelkezik e lehetőségről, ennek részletes leszabályozása beletartozik a Kbt. 3.§-ában biztosított mozgástérbe. A Kbt. 88.§-ának (1) bekezdés f) pontja szerint, az ajánlati dokumentáció rendelkezéseit az ajánlattevőknek be kell tartaniuk. Esetében a Kbt. 83.§ (1) - (2) bekezdéseiben foglaltak szerint minden ajánlattevő számára a hiánypótlás körét, gyakorlásának módját az ajánlati dokumentációban részletesen szabályozta, mely az ajánlati felhívással nem volt ellentétes. Határozatában sem az alperes, sem az elsőfokú bíróság nem utalt arra, hogy a felperes ajánlati dokumentációja e vonatkozásban aggályos lenne, ezért a

tényállásra vonatkozó jogszabályi rendelkezések téves értelmezéséből téves jogi következtetésre jutottak.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Változatlan álláspontja szerint a felperesnek nem volt jogszerű lehetősége arra, hogy a Kbt. 2006. január 15-ét megelőzően hatályban volt, a jelen ügyre hatályos rendelkezése alapján a dokumentációban a Kbt. 83.§-ában foglaltakhoz képest a hiánypótlás körét szűkítse, a Kbt.-nek az ügy elbírálása során irányadó rendelkezései egyértelműen azt mondják ki, hogy minden formai hiányt lehet pótolni. Ezen rendelkezésekre tekintettel ellentmondásban állt az ajánlati felhívás hiánypótlást a Kbt. 83.§-a által meghatározott körben lehetővé tevő és a dokumentáció hiánypótlást korlátozó rendelkezése. Az ajánlati felhívás és a dokumentáció esetleges ellentmondásának a feloldásával kapcsolatban pedig maga a felperes úgy rendelkezett a dokumentáció 1.1.1. pontjában, hogy amennyiben a felhívás és a dokumentáció előírásai között ellentmondás van, akkor a felhívás előírásai a mérvadóak. Figyelemmel arra, hogy a hiánypótlásra vonatkozó ellentmondásos rendelkezést jogorvoslattal nem támadták meg, a felperesnek alkalmaznia kellett volna, az ellentmondás feloldására az ajánlati felhívás rendelkezéseit, azok élveztek prioritást. Az alperes változatlan álláspontja szerint nem tekinthető a dokumentáció a felhívás rendelkezéseinek bővebb magyarázataként, a két rendelkezés nem lehetett a hatályos jogszabályi rendelkezések szerint együttesen érvényes.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla mindenekelőtt kiemeli, hogy az alperes határozatában a Kbt. 81.§-ának (3) bekezdésének megsértését állapította meg, mely abban merült ki, hogy a felperes nem győződött meg a kérelmező ajánlatának érvénytelenségéről, elmulasztotta őt előzetesen felhívni az ajánlat formai hiányosságának pótlására.

A felperes az eljárás során mindvégig azt állította, hogy hiánypótlási felhívásra nem volt szükség, az ajánlati felhívásában biztosított hiánypótlást a dokumentációban korlátozhatta, melynek köréhez nem tartozott a formai hiányosság pótlása.

A fellebbezésben előadottak kapcsán a Fővárosi Ítéltábla rámutat a Kbt. eljárás megindításakor hatályos 83.§-ának (2) bekezdésére, mely kimondta, hogy az (1) bekezdés szerinti hiánypótlás lehetőségének biztosításáról vagy ennek kizárásáról az ajánlatkérőnek az ajánlati felhívásban kell rendelkeznie. Ha az ajánlatkérő nem zárja ki a hiánypótlást, és ennek körébe eső hiányt állapít meg, a hiánypótlási felhívásban pontosan megjelölt hiányokról, a hiánypótlási határidőről egyidejűleg, közvetlenül, írásban köteles tájékoztatni az összes jelentkezőt. Ezzel összhangban rendelkezett a felperes az ajánlati felhívásában a hiánypótlás - korlátozás nélküli - lehetőségéről, és az ajánlati felhívást tekintette mérvadónak a dokumentáció 1.1.1. pontjában, arra az esetre, ha a felhívás és a dokumentáció között eltérés állna fenn.

Az alperes nem az ajánlati felhívás és a dokumentáció közötti jelentős eltérés miatt szankcionálta a felperest, ezért az nem is képezhette a felülvizsgálat tárgyát, hanem abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy az előírt hiánypótlási felhívás nélkül a felperes érvénytelennek minősíthette-e a kérelmező ajánlatát vagy sem, és ebben a körben kellett vizsgálni, hogy volt-e helye hiánypótlásnak.

A nem vitatott tényállás szerint, az ajánlati felhívásban hiánypótlásnak helye volt, annak lehetőségét a felperes nem zárta ki és nem korlátozta, így ennek keretében bármely, a formai követelmény is pótolható volt, ezzel szemben a dokumentáció nem élvezett prioritást. A tárgyi esetben pótolható lehetett az ajánlati biztosítékra vonatkozó irat külön borítékba való csatolása, a felperesnek e hiányosság pótlására a kérelmezőt fel kellett volna hívnia, e nélkül nem lehetett volna ajánlatát formai hiányosság miatt érvénytelennek nyilvánítani, az érvénytelenségi ok ugyanis hiánypótlással kiküszöbölhető lett volna.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság jogszabálynak megfelelő ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségének a megfizetésére a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest, míg a felperes személyes illetékmentessége folytán a fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2008. évi november hó 19. napján

Dr. Rothermel Erika s.k. a tanács elnöke, Dr. Losonczy Erzsébet s.k. előadó bíró,
Huszárné dr. Oláh Éva s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő